

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudkyň Mgr. Jitky Zavřelové a Olgy Stránské ve věci **žalobce: V. B.**, bydlištěm X, zastoupen Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 8. 2015, č. j. MV-106955-3/SO-2015,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalované ze dne 17. 8. 2015, č. j. MV-106955-3/SO-2015, **se z r u š u j e** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci **do 30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku **10.800,- Kč** k rukám jeho zástupce Mgr. Vratislava Polky, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 26. 5. 2015, č. j. OAM-1293-5/ZR-2015, jímž byla dle § 38 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zrušena platnost dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území a současně mu dle § 38 odst. 3 téhož zákona byla stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Žalobce uvedl, že dne 20. 2. 2013 podal žádost o povolení k trvalému pobytu dle § 68 zákona o pobytu cizinců. V návaznosti na probíhající řízení mu bylo dne 23. 3. 2015 rovněž

uděleno dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu na území dle § 33 odst. 1 písm. c) citovaného zákona. Žádost o povolení k trvalému pobytu byla dne 26. 5. 2014 zamítnuta (v řízení vedeném pod č. j. OAM-3325-16/TP-2013); žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolání. Žalovaná rozhodnutím ze dne 7. 4. 2015, č. j. MV-84270-3/SO-2014, odvolání zamítla a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila. Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu s návrhem na přiznání odkladného účinku. Tomuto návrhu Krajský soud v Praze (dále jen „soud“) usnesením ze dne 16. 6. 2015, č. j. 48 A 47/2015 - 36, vyhověl a odkladný účinek žalobě přiznal. V mezidobí bylo žalobci v nyní projednávané věci rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 26. 5. 2015, č. j. OAM-1293-5/ZR-2015, zrušeno dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu na území dle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Správní orgán prvního stupně své rozhodnutí odůvodnilo tím, že pominuly důvody pro jeho vydání ve smyslu ustanovení § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Odvolání žalobce bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto, ačkoli žalovaná o přiznání odkladného účinku žalobě (ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 48 A 47/2015) věděla.

Žalobce s postupem správního orgánu prvního stupně a žalované nesouhlasí, neboť má za to, že nebyla naplněna základní podmínka obsažená v § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, tj. že pominuly důvody vydání dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území. Tímto důvodem bylo podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu. Namítá, že žalovaná zjevně přehlédla, resp. nesprávně posoudila skutečnost, že žalobě proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení trvalého pobytu byl přiznán odkladný účinek. Dovozuje, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání trvalého pobytu není nadále vykonatelné a s předmětnou žádostí jsou tak stále spojeny účinky, jako by řízení o ní pokračovalo. S žádostí je proto spojen rovněž nárok na udělení dlouhodobého víza dle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Podle názoru žalobce proto v době vydání rozhodnutí o zrušení platnosti dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území nepominuly důvody jeho vydání a nebyly tak splněny podmínky postupu podle § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Napadené rozhodnutí proto považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné a vzhledem k okolnostem případu rovněž za nepřiměřené.

Žalovaná ve svém vyjádření stručně rekapitulovala průběh správního řízení a obsah žaloby. V reakci na námítky žalobce ohledně aplikace ustanovení § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále poukázala na skutečnost, že žalobce nerozporuje datum nabytí právní moci rozhodnutí žalované o zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí pak žalobce upozornil na možnost podání žádosti dle § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, což žalobce učinil dne 27. 8. 2015 a bylo mu uděleno vízum dle citovaného ustanovení od 21. 9. 2015 do 17. 3. 2016. Důvodem udělení tohoto víza byla právě skutečnost, že žalobě proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení trvalého pobytu byl přiznán odkladný účinek. Žalovaná se neztotožnila ani s námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí dle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 20. 2. 2013 žalobce podal žádost o povolení k trvalému pobytu. Podle výpisu z evidence cizinců žalobce pobýval na území od 11. 7. 2006 na základě dlouhodobého víza za účelem zaměstnání a od 15. 3. 2007 pobýval na území na základě dlouhodobého pobytu, jehož platnost byla následně prodlužována. Řízení o jeho žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podané dne 12. 1. 2011 však bylo usnesením správního orgánu prvního stupně ze dne 8. 6. 2011, č. j. OAM-05194-8/DP-2011, zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Rozhodnutím ze dne 7. 10. 2013, č. j. MV-84994-4/SO/sen-2011, žalovaná zamítla odvolání žalobce a usnesení správního orgánu prvního stupně ze dne 8. 6. 2011 potvrdila. Dne

7. 3. 2014 žalobce podal žádost o dlouhodobé vízum za účelem strpění, které bylo dne 23. 3. 2015 vyhověno. Rozhodnutím ze dne 26. 5. 2014 pak správní orgán prvního stupně dle § 75 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců žádost o povolení k trvalému pobytu zamítl.

Z úřední činnosti je soudu známo, že žalobce posledně uvedené rozhodnutí napadl žalobou zaslanou soudu dne 18. 5. 2015. Společně s žalobou podal žalobce návrh na přiznání odkladného účinku. Návrhu žalobce bylo vyhověno usnesením soudu ze dne 16. 6. 2015, č. j. 48 A 47/2015 - 36.

Napadeným rozhodnutím následně žalovaná potvrdila usnesení správního orgánu prvního stupně ze dne 26. 5. 2015, č. j. OAM-1293-5/ZR-2015, a zamítlá odvolání žalobce. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla dle § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců zrušena platnost dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území a dále byla žalobci dle § 38 odst. 3 téhož zákona stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Žalovaná konstatovala, že o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu bylo již pravomocně rozhodnuto. Vyšla rovněž ze zjištění, že usnesením soudu ze dne 16. 6. 2015, č. j. 48 A 47/2015 - 36, bylo vyhověno návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku. Neztotožnila se však s argumentací žalobce, že i nadále splňuje podmínky pro dlouhodobé vízum dle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. K tomu uvedla, že podmínkou udělení víza podle citovaného ustanovení je skutečnost, že o žádosti o povolení k trvalému pobytu nebylo v době platnosti oprávnění k pobytu cizince na území rozhodnuto. V dané věci však řízení o povolení k trvalému pobytu neprobíhá, neboť existuje pravomocné rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce. Skutečnost, že soud přiznal odkladný účinek žalobě proti tomuto rozhodnutí, pak podle názoru žalované nemá vliv na to, že řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu již neprobíhá a bylo pravomocně skončeno. Žalovaná dospěla k závěru, že důvody pro vízum podle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců pominuly, jelikož o žádosti o trvalý pobyt bylo již pravomocně rozhodnuto. Podotkla, že žalobce nevyužil možnosti požádat o vízum dle § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

Soud po zjištění, že žaloba je včasná, podána osobou oprávněnou a že jsou splněny i další podmínky jejího věcného projednání, napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů přezkoumal, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce na výzvu soudu v poskytnuté lhůtě nesdělil, zda souhlasí, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, proto lze s poukazem na § 51 odst. 1 s. ř. s. mít za to, že s tímto postupem souhlasí. Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku s tímto postupem výslovně souhlasila.

Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud se v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí nejprve zabýval námitkou jeho nepřezkoumatelnosti, neboť důvodnost takové námítky by bránila jeho věcnému přezkumu. Dospěl přitom k závěru, že tato námitka je nedůvodná. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž vyplývá, že žalovaná se argumentací žalobce o vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku zabývala, ale neshledala ji důvodnou.

Předmětem posouzení v dané věci tak zůstává otázka, zda skutečnost, že soud přiznal odkladný účinek žalobě žalobce [proti rozhodnutí žalované, jímž zamítlá odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o zamítnutí žádosti žalobce dle § 75 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců pro nesplnění podmínek dle § 68 téhož zákona], má za následek, že ve smyslu ustanovení § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců pominuly důvody pro vízum dle § 33 odst. 1 písm. c) citovaného zákona.

Podle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců ministerstvo udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území cizinci, který v době platnosti oprávnění k pobytu, jehož platnost nelze prodloužit, požádal na území o vydání povolení k trvalému

pobytu, pokud je k tomu podle § 69 oprávněn a o této žádosti nebylo rozhodnuto v době platnosti oprávnění k pobytu cizince na území. Podle § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, jestliže pominuly důvody, pro které bylo toto vízum uděleno, a cizinec nepožádal o zrušení platnosti víza ve lhůtě podle předchozího odstavce anebo bylo-li vízum uděleno podle § 33 odst. 1 písm. d) a soud žalobě nepřiznal odkladný účinek.

Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Z posledně citovaného ustanovení vyplývá, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem veškeré účinky napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí z formálního hlediska sice zůstává pravomocným, avšak uložené právní povinnosti nelze vynucovat, odejmutá oprávnění zůstávají prozatím zachována (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. II. ÚS 1260/07).

Účelem institutu odkladného účinku podle ustanovení § 73 s. ř. s. je zabránit po dobu přezkumného soudního řízení tomu, aby právní poměry osob byly upraveny či ovlivněny nezákonnými rozhodnutími veřejné správy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, a ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131). K tomu se v odborné literatuře (srov. komentář nakladatelství leges k ustanovení § 73 s. ř. s., dostupný v systému ASPI) uvádí, že pozastavení účinků napadeného rozhodnutí znamená, že právní poměry jsou po přiznání odkladného účinku upraveny tak, jako by napadené rozhodnutí vůbec nebylo vydáno.

S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že není správný názor žalované, podle kterého přiznání odkladného účinku nemá vliv na to, že řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu bylo pravomocně skončeno. Rozhodnutí žalované o této žádosti sice formálně nabylo právní moci, avšak v důsledku přiznání odkladného účinku byly pozastaveny veškeré účinky tohoto rozhodnutí. Uvedené rozhodnutí žalované tudíž nemohlo v době vydání napadeného rozhodnutí vyvolat ani ten účinek, že v důsledku jeho vydání a právní moci pominuly důvody pro dlouhodobé vízum dle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, jak nesprávně žalovaná dovodila. Jinak řečeno, vzhledem k tomu, že dotčené rozhodnutí žalované v důsledku přiznání odkladného účinku zůstalo pravomocným pouze po formální stránce a nikoli materiální, nemohlo na jeho základě dojít ke konečnému vyřízení žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu. Soud pouze pro úplnost poznamenává, že rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2016, č. j. 48 A 47/2015 - 58, bylo rozhodnutí žalovaného, jež bylo dotčeno přiznáním odkladného účinku, jakož i prvostupňové rozhodnutí zrušeno pro nezákonnost a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení.

Žalobce přitom již v podání ze dne 13. 5. 2015 správnímu orgánu prvního stupně avizoval, že podal návrh na přiznání odkladného účinku, a z tohoto důvodu žádal o přerušování řízení. V doplnění odvolání ze dne 10. 7. 2015 pak namítal, že návrhu na přiznání odkladného účinku bylo již vyhověno. To doložil stejnopisem usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2015, č. j. 48 A 47/2015 - 36. Žalovaná tudíž nepostupovala správně, pokud i přes přiznání odkladného účinku v řízení dále pokračovala a shledala, že pominuly důvody pro dlouhodobé vízum za účelem strpění dle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Za této situace pak bylo nadbytečné zabývat se námitkou žalobce ohledně nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že žalovaná dospěla k nesprávnému právnímu názoru ohledně výkladu ustanovení § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 73 s. ř. s., soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc žalované vrátil dle § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení. Správní orgán je v dalším řízení dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem vysloveným soudem.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná v řízení úspěšná nebyla, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce byl naproti tomu plně úspěšný, neboť napadené rozhodnutí soud zrušil. Náleží mu proto náhrada nákladů řízení ve výši 10.800,- Kč. Tuto částku tvoří odměna za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsí žaloby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění vyhlášky č. 120/2014 Sb.], dále dvě paušální částky jako náhrada hotových výdajů po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky a soudní poplatek ve výši 4.000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. února 2017

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová

Rozsudek byl vyhlášen dne 28. února 2017 (§ 49 odst. 11 a § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní).